

Kapitola 1

Honba za vejcem

Blíží se svátek léta a šmoulové se na něj musí připravit. Každý vymýšlí zábavu podle své nátury. Divadelní představení, maškarní ples, ohňostroj... Ale nelze se zavděčit každému. A už vůbec ne

šmoulovi Mrzoutovi, který nemá rád nic a nikdy!

– Mně by se líbilo ušmoulovat obří dort, povídá Taťka Šmoula.

Téhle představě ovšem žádný šmoula nemůže odolat.

Všichni jsou přece vyhlášení mlsouni! A tak hned začnou snášet vše, co je zapotřebí:

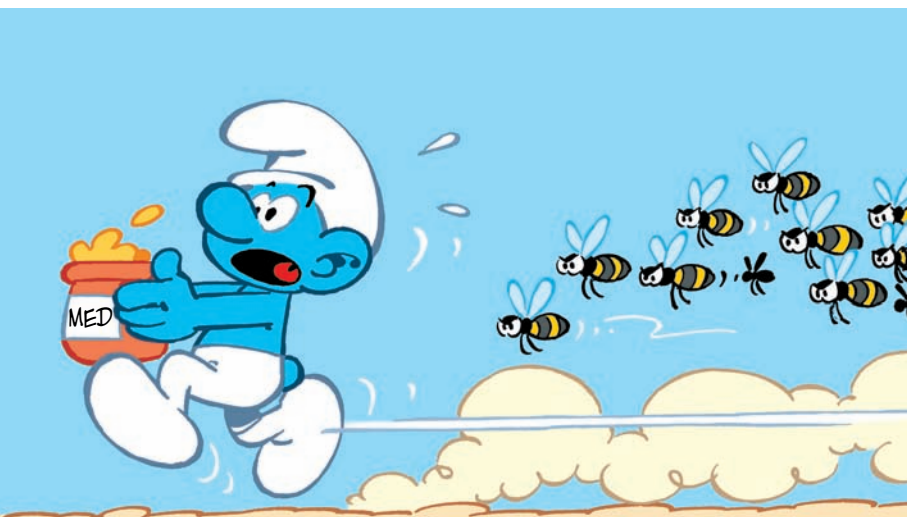
dříví na oheň, mouku...

To všechno je snadné.

Ale potřebují také med!

A nastávají první potíže,
protože med právě došel.

Jeden odvážlivec se pro něj tedy
vypraví. Ve chvílce je zpátky...
pronásledovaný rojem rozzu-
řených včel!

Potřebují také mléko. A tak se šmoula Silák a šmoula Farmář nabídnou, že dojdou na louku podojit krávu.

Ale chybí to nejdůležitější: vejce. A to už vůbec není snadné, protože v celém širém okolí se nenajde ani jediná slepice. A tak se šmoula Šprýmař vypraví poohlédnout po nějakém kurníku. Naneštěstí mu šmoulové

přidělí k ruce šmoulu Mrzouta,
kterého se potřebují zbavit,
aby mohli v klidu připravovat
svátek léta.

– Nemám rád vejce, vrčí věčný
nespokojenec. A navíc nemám rád
dorty a nesnáším svátky.

Náhle se dá do deště. A šmoula
Mrzout pochopitelně nenávidí
také déšť... Nebohý šmoula
Šprýmař! Snášet rozmary tak
náladového šmouly, jako je
Mrzout, není žádná legrace!
Za dlouhou, velmi dlouhou dobu
konečně zaslechnou vytoužené:

– *Ko ko ko dák!*

